

то са намиратъ по бръговете на Тунжа, съм слѣдующите: първо, Артакларе, което лѣжи на твърде живописна мястност и при което съществува през Тунжа мостъ; второ, Демирджилере, което е малко селце; третио, Черкишли — лѣжи на хубаво място; четвърто, Колакли. На западъ отъ Ямболъ са намиратъ тие села: Ханово, Таушъ-тепе и Махалата. Сичките тие села лѣжатъ по бръговете на Тунжа. До св. Никода ние ходихме по тие села подъ даждъбъ, подъ снѣгътъ, безъ покривъ и безъ постеля, и хранехме са както намѣрехме; но около св. Никола стана голѣмъ студъ, и ние бѣхме принудени да идеме въ Калаяново. Въ това село азъ имахъ много приятели, които ни дадоха брашно, сирене и сичко, щото ни трѣбаше, и послѣ отидохме да са расхождаме по рамаданска планина. На колъда азъ отидохъ въ една турска кѫшка и земахъ вино, ракия и три крави ялови. Тая кѫшка принадлежеше на х. Байрактаръ Таванджията, който бѣше родомъ изъ Сливенъ. Заклахме кравите и приготвихме са да празнуваме. Изъ селата дойдоха множество наши приятели и донесоха съ себѣ си вино и др., като на кумове. Трѣба да ви кажа и това, че въ тие села азъ имахъ твърде искрени приятели, които бѣха готови да влѣзатъ за мене и въ огнь, и въ вода. Презъ тая зима моята чета съставляваха слѣдующите лица: Никола Мавродиоглу, родомъ изъ Ямболъ; Желю Черневъ, родомъ изъ Ямболъ; Стоянъ Ариаудооглу, изъ Жеравна; Яно (?), изъ Македония — отъ Банско; хаджи Димитаръ х. Николовъ, изъ Сливенъ; Стоянъ Папазооглу (шурейятъ ми), родомъ изъ Сливенъ; Гео-